

luta. Lagerprincippet vil kunne være uhensigtsmæssigt, da gevinster i en række tilfælde er skattepligtige, mens tab i en række tilfælde ikke er fradragsberettigede]

Til § 4

7) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:
»01. I § 12 A, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 2« til:
»stk. 3«.«

[Glemte konsekvensrettelse som følge af, at stk. 2 bliver stk. 3]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringen er udelukkende redaktionel.

Til nr. 2

Der er tale om en præcisering af den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede ændring af skattekontrollovens § 3 C, stk. 10, således at formuleringen i bestemmelsen svarer til formuleringen i skattekontrollovens § 3 C, stk. 9.

Til nr. 3, 4 og 6

Der er tale om en præcisering af de bestemmelser i kursgevinstloven, som er relevante ved udarbejdelsen af det skattemæssige årsregnskab i fremmed valuta.

Efter den nuværende affattelse af lovforslagets § 2, nr. 1, finder § 7 og § 14 anvendelse for fordringer og gæld i danske kroner.

Formålet med henvisningen til § 7 er at sikre symmetri i beskatningen, således at et selskab m.v. (der er debitor), ikke får fradrag for tab på gæld, når den modsvarende gevinst er skattefri for kreditor, fordi denne er en fysisk person. Kursgevinstlovens § 7 omhandler alene indeksreguleret gæld og gæld, der skal indfries til en forud fastsat overkurs.

For at gøre tilpasningerne af kursgevinstloven endnu mere overskuelige foreslås det, at den foreslåede henvisning i § 2, nr. 1, udgår og erstattes af en specifik bestemmelse i § 7. I kursgevinstlovens § 7 foreslås det således at indføre et nyt stk. 3, hvorefter stk. 1 finder anvendelse på indeksreguleret gæld i danske kroner, og stk. 2 finder anvendelse på gæld i danske kroner, der skal indfries til en forud fastsat overkurs, uanset at selskabet m.v. udarbejder det skattemæssige

årsregnskab i fremmed valuta. Det foreslåede stk. 3 er dermed en undtagelse til hovedreglen om, at danske kroner skal anses som en fremmed valuta i relation til kursgevinstlovens regler, når den skattepligtige udarbejder skattemæssigt årsregnskab i en valuta forskellig fra danske kroner.

Formålet med henvisningen til § 14 er at sikre, at kursgevinster på blåstemplede obligationer i danske kroner, dvs. obligationer med en pålydende rente, der er højere end eller lig med den såkaldte mindsterente (p.t. på 3 pct.), forbliver skattefri for fysiske personer og dødsboer, jf. kursgevinstlovens § 14, selvom den fysiske person har valgt at udarbejde det skattemæssige årsregnskab i fremmed valuta og dermed har valgt en »national« valuta forskellig fra danske kroner.

Her vil der kunne være tvivl om, hvorvidt henvisningen til § 14 indebærer, at fordringer i danske kroner alene skal beskattes efter § 14, og dermed at bestemmelserne i blandt andet §§ 15, 16 og 17 ikke finder anvendelse.

For at undgå tvivl foreslås det, at henvisningen i § 14 udgår af lovforslagets § 2, nr. 1, og erstattes af en specifik bestemmelse i § 16.

For personer og dødsboer foreslås det således at indføre et nyt stykke i kursgevinstlovens § 16. Dermed sikres, at gevinst på fordringer i danske kroner, der forrentes med en pålydende rente, der er lig med eller højere end den mindsterente, som fastsættes efter § 38, jf. § 14, ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, selvom den skattepligtige udarbejder skattemæssigt årsregnskab i fremmed valuta efter reglerne i skattekontrollovens § 3 C. Hvis gevinsten er omfattet af § 15, dvs. hvis fordringen er erhvervet for lånte midler, skal gevinsten dog medregnes.

For at gøre tilpasningerne af kursgevinstloven endnu mere overskuelige foreslås det, at den foreslåede henvisning til § 7 i § 12 udgår og erstattes med specifikke bestemmelser i § 19 og i § 23. At have specifikke bestemmelser i § 19 og i § 23 er mere loyalt over for kursgevinstlovens systematik end en henvisning til § 7, idet § 19 og § 23 alene vedrører personer og dødsboer, mens § 7 vedrører selskaber, fonde, foreninger m.v.

Den foreslåede ændring af § 22 skal sikre, at den gældende, bebyrdende særregel om kontantlån i danske kroner ikke kommer til at gælde for regnskabsvalutaen, når man vælger at udarbejde skattemæssigt årsregnskab i fremmed valuta.